

22. 2. 2011

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Prominutí daně nevede k automatickému zániku trestní odpovědnosti

Rádi bychom čtenáře upozornili na zajímavý rozsudek Ústavního soudu České republiky ze dne 30. 11. 2010 (rozsudek IV. ÚS 2562/10), dle kterého je-li prominuta daň na základě rozhodnutí vydaného správcem daně, tato skutečnost nevede sama o sobě k automatickému zániku trestní odpovědnosti.

Ústavní soud tak potvrdil argumentaci Nejvyššího soudu (rozsudek 11 Tdo 1192/2009-2639 ze dne 25. 5. 2010) a předcházejících rozsudků Krajského soudu v Brně (rozsudek 48 T 3/2005-2281 ze dne 8. 10. 2008) a Vrchního soudu v Olomouci (rozsudek 4 To 5/2009-2596 ze dne 12.5.2009), které o dané věci rozhodovaly v první a druhé instanci.

Podstatou případu byla následující skutečnost. Stěžovatel byl shledán vinným ze spáchání trestného činu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby dle trestního zákona. Trestný čin stěžovatele spočíval v úmyslném předkládání a účtování o fiktivních fakturách s cílem snížit svou daňovou povinnost na dani z příjmů fyzických osob a založit nárok na vyplacení nadměrného odpočtu na dani z přidané hodnoty. Stěžovatel měl svým jednáním zkrátit stát o celkovou částku 12.495.241 Kč. Rozsudkem Vrchního soudu v Olomouci byl stěžovatel odsouzen k trestu odnětí svobody na dobu 3 let, který byl podmíněně odložen na zkušební dobu 5 let při současném vyslovení dohledu nad stěžovatelem. Rovněž byl stěžovateli uložen peněžitý trest v částce 2.000.000 Kč a pro případ nevykonání peněžitého trestu náhradní trest odnětí svobody v délce 1 roku. V neposlední řadě byl stěžovateli uložen zákaz činnosti podnikání s předmětem činnosti dle živnostenského listu na dobu 3 let. Stěžovatel podal vůči rozsudku Vrchního soudu v Olomouci dovolání k Nejvyššímu soudu, který však dovolání stěžovatele zamítl jako neopodstatněné.

Stěžovatel se u Ústavního soudu domáhal zrušení výše uvedených rozsudků s odkazem na skutečnost, že soudy nevzaly v úvahu rozhodnutí Ministerstva financí ČR, kterými byla stěžovateli prominuta část doměřené daně v souladu s § 55a zákona č. [337/1992](#) Sb., o správě daní a poplatků, z důvodu nesrovnalostí vyplývajících z uplatňování daňových zákonů (celkově se jednalo o tři rozhodnutí, přičemž pouze jedno z nich bylo ministerstvem odůvodněno uvedeným způsobem).

Ústavní soud odmítl stížnost stěžovatele s odůvodněním, dle kterého „*samotný fakt, že Ministerstvo financí ČR stěžovateli prominulo uhrazení dlužné částky, neeliminuje fakt, že se stěžovatel dopustil závažné trestné činnosti*“. Ústavní soud dále uvádí: „*V napadaných rozhodnutích však soudy prokázaly, že stěžovatel zúčtoval fiktivní faktury.*“ ... „*Za takového stavu věci proto Ústavní soud*

nemůže akceptovat přesvědčení stěžovatele, že citovaná rozhodnutí Ministerstva financí ČR jsou způsobilá negovat charakter jednání, pro které byl stěžovatel shledán vinným a odsouzen.“...
„Uvedeným prominutím (pozn. autora: myšleno prominutí dlužné částky daně Ministerstvem financí ČR) byl moderován dopad jednání stěžovatele, s ohledem na tuto skutečnost byl trest stěžovatele snížen a změněn na podmíněný, jeho jednání však nepozbylo charakter nepřijatelného jednání, jež je v souladu s čl. 39 Listiny (pozn. autora: Listina základních práv a svobod, ústavní zákon č. [23/1991](#) Sb.) deklarováno zákonem jako trestné jednání, za které přísluší trest.“

Jak uvádí ve své argumentaci Nejvyšší soud: „Ostatně ani skutečnost, že pachatel trestného činu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 148 tr.zák. (pozn. autora: myšlen zákon č. [140/1961](#) Sb., trestní zákon, dle současné právní úpravy upraveno § 240 zákona č. [40/2009](#) Sb., trestní zákoník) by sám dodatečně zaplatil zkrácenou daň, by nemohla být sama o sobě dostatečným důvodem pro zánik nebezpečnosti činu pro společnost podle § 65 tr.zák.“

Podle vyjádření Ústavního soudu se obecné soudy věci řádně zabývaly a dospěly k jednoznačnému závěru o naplnění skutkové podstaty trestného činu. Postupovaly přitom v souladu s procesními předpisy. Ústavní soud tak neshledal v postupu soudů pochybení, které by vedlo k zásahu do zaručených práv stěžovatele.

Zajímavým aspektem tohoto rozsudku je skutečnost, že od spáchání skutku do doby rozhodnutí o něm uplynulo téměř 15 let.

Na závěr upozorňujeme, že přestože daňový řád (tj. zákon č. [280/2009](#) Sb.), který s účinností od 1. 1. 2011 nahradil zákon o správě daní a poplatků, doznal v ustanoveních upravujících institut prominutí daně (konkrétně se jedná o ustanovení § 259 a § 260 daňového řádu) zásadních změn ve srovnání s dřívější úpravou dle zákona o správě daní a poplatků, výše uvedený rozsudek je aplikovatelný i na novou úpravu dle daňového řádu.

Ing. Hana Sedláčková,
APOGEO Tax Consultant

[APOGEO, s. r. o.](#)

Koněvova 2660/141
130 83 Praha 3

Tel.: +420 267 997 700
Fax: +420 296 566 445
e-mail: info@apogeo.cz

© EPRAVO.CZ - Sbírka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Sdílení elektřiny v obecních projektech, změny po 1.8.2026 a zapojení bateriových úložišť](#)
- [Jak naložit s „oznámením“ přestupku soukromých osob? A je to vlastně oznámením ve smyslu zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich?](#)
- [Systémová podjatost ve správním řízení aneb požadavek na překročení nadkritické míry rizika](#)

systemové podjatosti

- Bezpilotní systémy vlastní konstrukce v kategorii Specific: regulatorní požadavky a praktické aspekty
- Pacht závodu a zákaz přenechání věci třetí osobě
- Digitální důkazy z webu v soudním řízení: jak doložit, co bylo online zveřejněno?
- Nepravomocné povolení stavby a změna územního plánu
- Letiště a letecké stavby
- Nejvyšší správní soud vymezuje nové hranice zneužití práva u běžných nákladů na reklamu
- Limity dohledu nad výkonem znalecké činnosti
- Stavebníci získávají od roku 2026 silnější pozici v soudních sporech o povolení stavby